ÇINARLARIMIZ

ATİLA USTA

Her mesleğin kendine göre zorluk ve kolaylıkları vardır. Bir bakarsanız işinden mesleğinden memnun olanımız pek yoktur. Memnuniyetsizliğini herkes farklı bir şekilde dile getirir. Eğer öğretmense, ticaretçi olamadığından şikayetçidir. Ticaretçi ise memur olamadığından şikayetçidir. İşçi patron olamamaktan patron ise kendisinin işçi kadar rahat ve huzurlu olamadığından şikayetçidir.

Meslekler içinde zor ve zahmetli olanlardan birisi de hiç şüphesiz ki oto tamirciliğidir. Yazın sıcağı kışın soğuğu sizi yorar yıpratır. İncitir bedeninizi. Yağ pas lekeleri canınızdan bezdirir kimi zaman. Ara sıra yemekleriniz bile yağ kokar, elinizin yağı ekmeğinize sıvaşır ve siz onu "bir şey olmaz" deyip yersiniz kimi zaman. Hatta tamirhanenin yağ tabaksı oluşmuş zeminine serersiniz gazete sayfalarını, o sayfaların kirli yüzene döşersiniz peynir, zeytin biraz domates biraz helva birer de fırından yeni çıkmış buhar tüten taze ekmek, yanında birkaçta acı biber varsa dokunma keyfine tamirci usta ve çıraklarının.

Usta etrafına civcivlerini toplamış anne tavuk edasıyla karnını doyurmaya çalışırken çırak ve kalfaların gümrükten mal kaçıran cingöz tavrıyla gazete sayfalarına serpilmiş ekmek parçalarını nasıl apardıklarını izlemek gerek.

Sıcak yemeğe kim bilir ne zamandan hasret bu emektarlar? Öyle iştahla yiyorlar ki; sıcak yemekmiş, döner kebapmış ya da kuru fasülye pilavmış hiç umurunda değil. Belki de önündeki peynir zeytini bu niyetle bu kadar iştahla yiyor bu emektarlar.

Bu anlattıklarım Atila Usta'nın tamirhanesinde gördüğüm bir manzara.

Kimdir Atila Usta? Dörtyol köyümüzden. Mesleği oto tamircisi özellikle benzinli ve diesel otomobilleri motor tamircisi. Aslında ben ona motor hocası demek istiyorum. Belki hiçbir teknik tahsil imkanı ya da fırsatı bulamamış ama kendisini öyle yetiştirmiş ki, değme mühendisler önünde şapka çıkarır. Evet kelimenin tam anlamıyla kendisini mesleğinde hoca noktasına yetirmiş mükemmel bir yetenek. Kalfa ve çıraklarına ustalığın ötesinde bir abi, bir baba. Tamirci ustalarının çırak ve kalfalara karşı kaba saba biraz da argo içerikli bildik tavır ve davranışları vardır. Atila Ustada bu bildik davranışları göremezsiniz. Onun sert gibi gözüken hitapları bile çırak ve kalfalarına sanki içi rifkat dolu bir nida gelir.

Sanayi esnafının dışında ayrı bir yere dükkan açmasına bir anlam veremedim başlangıçta. Buradaki tek dükkana kim gelecek yazık olur bu yeteneğe diye düşünmüş ona biraz da acımıştım ilk zamanlar. Meğer Usta kendine güveniyormuş. Bilgisine yeteneğine azmine güveniyormuş. İşi de iyi, işçisi de iyi, müşterisi de…

Usta, aracın kırılan veya deforme olan parçasını değiştiren olmanın yanında, aynı zamanda bir şekilde aracı faal duruma geçirme işidir. Evet yeri geldiği zaman aracı geçici süre ile dahi olsa çalıştırana gerçek mutsa denir. Atila Usta'da bu yetenek var ve bunu yaptığına çok kere şahit olunmuştur.

Onun işinin iyi olması bizim masrafa girmemiz demek. İşin iyi olsun Atila Usta dersem kendimizin masrafta olmasını dilemek olacak ama biz hep beraber diyelim ki hepimizin işi iyi olsun Atila Usta!

Sağlıkla yaşa mutlu yaşa şen yaşa Motor Hocası, şen yaşa.

Ara sıra dükkanına uğrar fıkra muhabbeti yaparız kısmetse. Kendine iyi bak Usta! Sen bu millete çok lazımsın, iyi bak kendine.